

Formandens tale - Kommunalpolitisk Topmøde 2025

Kære allesammen

Det er godt at være her sammen med jer. Det, at vi samles her så mange, er en vigtig og markant bekræftelse af vores fællesskab. Et fællesskab, der gang på gang viser sig stærkt og ansvarligt i arbejdet med at skabe rammerne om danskernes liv. Dét fællesskab er et afgørende element i vores samfundsmodel. Og der er i den grad brug for os.

Det er svært at indlede en samtale i den her tid uden at løfte blikket ud i verden. En verden, der er svær at beskrive. Både fordi den forandrer sig hele tiden med en vanvittig hast. Men allermest fordi den ikke ligner noget, vi har set i vores tid. Fordi det, der sker nu, bryder med så mange af vores forestillinger og forventninger. Den her tale har af samme grund været svær at forberede. Og samtidig har den næsten skrevet sig selv. For i en tid, hvor den store verdensorden ryster, giver det så meget mening at sætte lys på den opgave, der er vores.

Forsvaret af Danmark og vores støtte til vores med-europæere i Ukraine er det vigtigste lige nu. Det trækker hårde veksler på den danske og den europæiske økonomi. Det kan ikke være anderledes. For vi har brug for et stærkt forsvar. Både for os, der er her nu, og for vores kommende generationer. Ingen ved præcis, hvad fremtiden bringer. Men vi har brug for en éntydig vurdering af trusselsbilledet. For vi skal styrke vores samfunds robusthed. Og vi har travlt. Vi skal have en national plan for, hvem der gør hvad. Og vi kommuner kommer til at spille en helt central rolle.

Vi skal forberede os på flere forskellige scenarier, så vi kan reagere på det, der måtte ramme. Vi skal have de rigtige veje til kommunikation mellem borgere og myndigheder. Vi skal have stærke lokale beredskaber, der kan rykke ud, når der er brug for det. Og så skal vi arbejde sammen med borgerne om at styrke den helt nære tryghed. I Norge var årets ord i 2024 "Beredskabsven". Det er naboer, slægtninge eller frivillige, der påtager sig et gensidigt ansvar for hinanden, hvis der skulle opstå en krisesituation. Danskerne er heldigvis på samme måde gode til at tage vare på hinanden. Det så vi for eksempel under coronaepidemien. For jo bedre beredskabsvenner vi er, desto større er trygheden i danskernes hverdag.

Når verdens sikkerhed er udfordret, skal vi passe særligt godt på den velfærd, som vi har opbygget igennem generationer. Den velfærd, som giver vores børn de bedste betingelser for en god start på livet. Og vores ældre medborgere vished for, at de får den pleje og omsorg, de har behov for.

Under sidste års økonomiforhandlinger aftalte vi et sporskifte med regeringen. Et sporskifte, der betød, at vi efter mange års stram udgiftsstyring kunne sætte fokus på at udvikle den velfærd, som er grundkernen i vores samfundsmodel. Vi erkendte allerede dengang, at sporskiftet på ingen måde løser alle problemer alle steder, men det er et skridt fremad.

En bevægelse i den rigtige retning. Den bevægelse skal vi sammen med regeringen holde godt fast i. Nogle vil måske spørge: Kan man det i en krisetid, som den vi befinder os i nu? Ja, det kan man. Og endnu vigtigere: Det skal man. For det er netop vores velfærdsmodel, der er med til at sikre, at de fleste af os danskere kan gå på arbejde og bidrage til samfundsøkonomien. Det er den tårnhøje beskæftigelse, der betyder, at vi gang på gang kan opjustere det økonomiske råderum. Så vi kan opruste markant i forsvaret, når der som nu er brug for det. Uden at skære ned på velfærden eller hæve skatterne.

Og lige så vigtigt: Vores velfærd er med til at skabe stabilitet og tryghed for os danskere – hver dag. Vi cykler afsted om morgenen og afleverer vores børn i sikker forvisning om, at de er i et trygt og lærerigt dagtilbud, mens vi er på arbejde. Vi har ro i maven, når vi har besøgt vores ældre slægtninge på plejehjemmet og er betryggede i, at de har det godt, og at der bliver passet godt på dem. Vi har tillid til, at vores kyster og byer bliver sikret mod naturens kræfter. Vi mærker nettet under os, hvis vi mister vores arbejde og skal videre i noget andet. Det er det, som kernevelværdien giver os. Det er det, borgerne har brug for. Det er det, der kendetegner vores unikke samfundsmodel. Derimod skal vi undgå at fortabe os i sukrede initiativer, der sender borgernes forventninger i en skæv retning. I en verden på randen af brand kan de fleste danskere godt selv smøre børnenes madpakker.

Man skal kunne regne med den nære kommunale velfærd. Derfor skal vi holde fast i sporskiftet. DET vil være udgangspunktet for os, når vi om kort tid indleder økonomiforhandlingerne med regeringen.

Før verden blev vendt op og ned, blev der sat gang i reformspor på en række af de store velfærdsområder. Den grønne trepart, ældreområdet, folkeskolen ... I kender jo listen bedre end nogen. Nu er de fleste af reformerne landet, og kommunerne har den store opgave at føre dem ud i livet. Som altid er vi i gang, nærmest før blækket er tørt. Allerede nu er der fuld knald på de lokale treparter for et grønnere Danmark, etablering af de selvstyrende teams i ældreplejen og ændringen af fagene i skolerne. Resten griber vi også. Man skal som kommunalpolitiker ikke forvente at møde stor tak for at ændre og udvikle velfærd. Det er meget mere almindeligt, at vi får lidt skæld ud fra medier og Christiansborg for ikke at gøre det rigtigt. Eller for at gøre det forskelligt. Eller for ikke at gøre det hurtigt nok.

Det stopper os ikke. Tak er ikke vores brændstof. Heldigvis. Men jeg synes nu alligevel, at der skal lyde en tak fra denne her talerstol. Tak, fordi I påtager jer ansvaret for at udvikle og omstille vores allesammens velfærd. Tak, fordi I tager det ansvar alvorligt på trods af verdens forvirrede tilstand. Tak, fordi I holder fast i opgaven, selvom tankerne hos mange af os helt naturligt vandrer mod valgkamp og stemmesedler.

For er der noget, der ikke må forstyrres af verdens uro, er det vores grundlovsbestemte ret til det frie valg. Hvor enhver borgers stemme tages alvorligt. Det kan ikke siges tit nok: Valget er det grundlæggende og afgørende DNA i demokratiet – i den samfundsmodel, som er vores her i Danmark. Et af verdens bedste lande.

Når der for alvor er pres på verden, skal vi holde godt fast i vores demokratiske værdier. Og vi skal gøre, hvad vi kan for at styrke bevidstheden om dem i befolkningen. Vi skal arbejde for, at endnu flere får lyst til at deltage i det kommunalpolitiske arbejde. At tage en tørn for fællesskabet.

I det hele taget er tiden i den grad til at værne om og udvikle vores stærke lokale demokrati. Vi her i rummet kender værdien af folkestyret. Vi ved, at det virker. Vi ved også, hvad det kræver. Både på godt og ondt. For at få det bedste ud af det lokale demokrati skal der være gode betingelser for at udføre det lokalpolitiske arbejde.

I morgen fjerner vi stolerækkerne her i salen, så vi kan sidde over for hinanden og tale om, hvordan vi styrker vores fællesskab, vores samarbejde og arbejdet for borgernes velfærd. Vi gør topmødet til en kæmpe kommunalpolitisk workshop. Med verdens tilstand som baggrund fordyber vi os i, hvordan vi sammen kan løfte vores vigtige opgave: En til alle tider stærk og god kernevelværd for danskerne.

Borgerne har brug for os. Vi har brug for dem. Og vi har brug for hinanden. Vores fællesskab er udgangspunktet. Både det, vi har i kommunalbestyrelserne, og det, vi har som kommuner sammen. Det vil jeg glæde mig til.

Tak for ordet.